Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

4 юли 2024 година*

„Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански и търговски дела — Компетентност, признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела — Регламент (ЕС) № 1215/2012 — Член 7, точка 2 — Компетентност по дела относно непозволено увреждане, деликт или квазиделикт — Място на настъпване на вредата — Картел, който е обявен за противоречащ на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за Европейското икономическо пространство — Дъщерни дружества, установени в различни държави членки — Преки вреди, претърпени изключително от дъщерните дружества — Иск за обезщетение на дружеството майка — Понятие за стопанска единица“

По дело C-425/22

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Kúria (Върховен съд, Унгария) с акт от 7 юни 2022 г., постъпил в Съда на 28 юни 2022 г., в рамките на производство по дело

MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt.

срещу

Mercedes-Benz Group AG,

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: E. Regan, председател на състава, K. Lenaerts, председател на Съда, изпълняващ функцията на съдия от пети състав, M. Ilešič (докладчик), I. Jarukaitis и D. Gratsias, съдии,

генерален адвокат: N. Emiliou,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

– за MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt., от G. Kutai, D. Petrányi и Sz. Szendrő, ügyvédek,

* Език на производството: унгарски.

– за Mercedes-Benz Group AG, от K. Hetényi, M. Kovács и A. Turi, ügyvédek, M. Kocí и C. von Köckritz, Rechtsanwälte,

– за чешкото правителство, от M. Smolek, A. Edelmannová и J. Vláčil, в качеството на представители,

– за Европейската комисия, от V. Bottka, G. Meessen и S. Noë, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 8 февруари 2024 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 7, точка 2 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 351, 2012 г., стр. 1).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. (наричано по-нататък „MOL“) и Mercedes-Benz Group AG по повод на предявен от MOL иск за обезщетение за вредите, които то смята, че е претърпяло поради антиконкурентните практики на Mercedes-Benz Group, извършени в нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за Европейското икономическо пространство от 2 май 1992 г. (ОВ L 1, 1994 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 53, стр. 4, наричано по-нататък „Споразумението за ЕИП“).

Правна уредба

Регламент (ЕО) № 864/2007

3 Съображение 7 от Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 година относно приложимото право към извъндоговорни задължения (Рим II) (ОВ L 199, 2007 г., стр. 40) гласи:

„Предметът и разпоредбите на настоящия регламент следва да са в съответствие с Регламент [№ 1215/2012] и актовете, уреждащи приложимото право към договорни задължения“.

4 Член 6, параграф 3, буква а) от този регламент, озаглавен „Нелоялна конкуренция и действия, ограничаващи свободната конкуренция“, гласи:

„Правото, приложимо към извъндоговорни задължения, произтичащи от ограничаване на конкуренцията, е правото на държавата, чийто пазар е или е вероятно да бъде увреден“.

Регламент № 1215/2012

5 Съображения 15 и 16 от Регламент № 1215/2012 гласят:

„(15) Правилата за компетентността следва да са във висока степен предвидими и основани на принципа, че компетентността по правило се основава на местоживеенето на ответника. Винаги следва да е налице компетентност на това основание, освен в няколко ясно определени случаи, когато предметът на спора или автономията на страните обосновава различен свързващ фактор. Местоживеенето на правния субект трябва да се определя автономно, така че общите правила да се направят по-прозрачни и да се избегнат спорове за компетентност.

(16) Наред с местоживеенето на ответника следва да съществуват алтернативни основания за компетентност, които са основани на тясна връзка между съда и процесуалното действие или с оглед да се улесни доброто правораздаване. С наличието на тясна връзка следва да се гарантира правна сигурност и да се избягва възможността срещу ответника да бъде подаден иск в съд на държава членка, която той не би могъл разумно да предвиди. Това е важно, особено при спорове относно извъндоговорни задължения, произтичащи от нарушения на правото на личен живот и на правата, свързани с личността, включително клеветата“.

6 Според член 4, параграф 1 от Регламента:

„При условията на настоящия регламент, искове срещу лица, които имат местоживеене в държава членка, независимо от тяхното гражданство, се предявяват пред съдилищата на тази държава членка“.

7 Член 5, параграф 1 от посочения регламент предвижда:

„Срещу лица, които имат местоживеене в държава членка, могат да бъдат предявявани искове в съдилищата на друга държава членка само при съблюдаване на правилата, установени в раздели 2—7 от […] глава [II]“.

8 Глава II от Регламент № 1215/2012, озаглавена „Компетентност“, съдържа по-специално раздел 2, озаглавен „Специална компетентност“. Член 7, точка 2 от този регламент, включен в посочения раздел 2, гласи следното:

„Срещу лице, ко[е]то има местоживеене в държава членка, могат да бъдат предявявани искове в друга държава членка:

[…]

2. по дела относно непозволено увреждане, деликт или квазиделикт — в съдилищата на мястото, където е настъпило или може да настъпи вредоносното събитие.“

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

9 MOL е установено в Унгария предприятие, което притежава контролно участие в няколко дъщерни дружества, установени в различни държави членки, а именно Moltrans Kft., установено в Унгария, INA d.d., установено в Хърватия, Panta Distribuzione SpA и Nelsa Srl, установени в Италия, Roth Energie GmbH, установено в Австрия, както и Slovnaft a.s., установено в Словакия.

10 На 19 юли 2016 г. Европейската комисия приема Решение C(2016) 4673 final относно производство по член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП (Дело AT.39824 — Камиони) (ОВ C 108, 2017 г., стр. 6).

11 С това решение Комисията установява наличието на картел, в който са участвали Mercedes-Benz Group и петнадесет международни производители на камиони. Тя приема, че тъй като картелът има за предмет съгласуване на брутните цени за камионите със средно тегло и тежкотоварните такива, той представлява продължено нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП, които забраняват картелите и другите ограничителни търговски практики. Комисията приема, че това нарушение е продължило между 17 януари 1997 г. и 18 януари 2011 г. и обхваща цялото Европейско икономическо пространство.

12 През периода на посоченото нарушение дъщерните дружества на MOL закупуват непряко или чрез финансов лизинг общо 71 камиона от Mercedes-Benz Group.

13 На 14 октомври 2019 г. MOL предявява иск за обезщетение срещу Mercedes-Benz Group пред Fővárosi Törvényszék (Градски съд Будапеща, Унгария), в подкрепа на който твърди, че е претърпяло вреди, равни на допълнителните разходи, недължимо платени от дъщерните му дружества поради антиконкурентните действия, санкционирани от Комисията.

14 В рамките на това искане MOL се основава на понятието „стопанска единица“. Така то се позовава на международната компетентност на унгарските съдилища на основание член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2012, като изтъква, че седалището му като център на икономическите и имуществените интереси на групата от предприятия, която образува с дъщерните си дружества, е мястото, където е настъпило „вредоносното събитие“ по смисъла на тази разпоредба.

15 Mercedes-Benz Group повдига възражение за липса на компетентност, оспорвайки факта, че сезираната юрисдикция може да бъде компетентна въз основа на изтъкнатата разпоредба.

16 Fővárosi Törvényszék (Градски съд Будапеща) уважава възражението и приема, че правилото за специална компетентност, предвидено в член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2012, трябва да се тълкува ограничително и може да се приложи единствено когато съществува особено тясна връзка между сезираната юрисдикция и предмета на спора. В това отношение този съд констатира, че не MOL е платило изкуствено завишените цени, а неговите дъщерни дружества, установени в други държави — членки на Европейския съюз, които следователно са били увредени от въпросното нарушение на конкуренцията. Що се отнася до претърпените от MOL вреди, те имат изцяло финансов характер, което не позволява

седалището на MOL да се приравни на мястото, където е настъпило вредоносното събитие по смисъла на член 7, точка 2 от този регламент, и не е достатъчно, за да бъдат унгарските съдилища признати за компетентни да се произнесат по спора.

17 Решението на този съд е потвърдено във въззивното производство от Fővárosi Ítélőtábla (Апелативен съд Будапеща, Унгария), който приема, че според практиката на Съда теорията за стопанската единица е приложима само за да се установи отговорност за нарушение на конкурентното право и че по същество увредената страна не може да се позовава на нея, за да се определи кой е компетентният съд. Този съд отбелязва, че в съответствие с решение от 21 май 2015 г., CDC Hydrogen Peroxide (C-352/13, EU:C:2015:335), компетентността по силата на член 7, точка 2 от посочения регламент следва да се определи в зависимост от седалището на увреденото предприятие, а не в зависимост от седалището на неговото дружество майка.

18 MOL подава касационна жалба пред Kúria (Върховен съд, Унгария), с която иска от този съд да отмени определението на Fővárosi Ítélőtábla (Апелативен съд Будапеща) и производството пред сезираните преди това съдилища да продължи.

19 По същество MOL поддържа, че теорията за стопанската единица е релевантна, за да се прецени компетентни ли са унгарските съдилища в спора по главното производство, и че като упражняващо изключителен контрол върху групата от предприятия, която образува заедно с дъщерните си дружества, то пряко участва във функционирането, било то рентабилно или губещо, на последните.

20 Mercedes-Benz Group отговаря, че ищецът в главното производство не е закупил нито един от засегнатите от въпросния картел камиони и че следователно не е претърпял никакви вреди. Освен това то изтъква, че теорията за стопанската единица не е приложима, когато се определя компетентни ли са унгарските съдилища, и че подобен подход не се подкрепя от практиката на Съда.

21 В това отношение запитващата юрисдикция отбелязва, че практиката на Съда позволява на увреденото от антиконкурентна практика лице да предяви иск за обезщетение за вреди срещу някой от правните субекти, образуващи една стопанска единица. При тълкуването на член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2012 обаче Съдът все още не се бил произнесъл по въпроса дали теорията за стопанската единица може основателно да се изтъкне, когато тази единица е увредената, а не извършителят на антиконкурентното нарушение.

22 При тези условия Kúria (Върховен съд) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Когато дружество майка предявява иск за обезщетение за вреди, произтичащи от антиконкурентно поведение на друго дружество, като целта е да се получи обезщетение за вредите, нанесени с това поведение изключително на дъщерните дружества на ищеца, определя ли се компетентният съд от седалището на дружеството майка като място, където е настъпило вредоносното събитие по смисъла на член 7, точка 2 от Регламент [№ 1215/2012]?

2. От значение ли е за целите на прилагането на член 7, точка 2 от Регламент [№ 1215/2012] обстоятелството, че към момента на различните придобивания, предмет на спора, не всички дъщерни дружества са били част от групата на дружеството майка?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

23 С първия си въпрос по същество запитващата юрисдикция иска да се установи дали член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2012 трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „място, където е настъпило […] вредоносното събитие“, включва седалището на дружеството майка, което предявява иск за обезщетение за вредите, претърпени изключително от неговите дъщерни дружества поради антиконкурентните действия на трето лице по смисъла на член 101 ДФЕС, ако се твърди, че това дружество майка и въпросните дъщерни дружества са част от една и съща стопанска единица.

24 В началото следва да се припомни, както следва от постоянната съдебна практика, че тълкуването на разпоредба от правото на Съюза изисква да се вземат предвид не само нейният текст, но и контекстът ѝ и целите и предназначението на акта, от който тя е част (вж. по-специално решение от 8 февруари 2024 г., Inkreal, C-566/22, EU:C:2024:123, т. 15).

25 Що се отнася до текста на член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2012, от тази разпоредба следва, че срещу лице, което има местоживеене в държава членка, могат да бъдат предявявани искове в друга държава членка — по дела относно непозволено увреждане, деликт или квазиделикт — в съдилищата на „мястото, където е настъпило […] вредоносното събитие“.

26 Съдът многократно е постановявал, че понятието „мястото, където е настъпило […] вредоносното събитие“ по смисъла на член 5, точка 3 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74), който съответства на член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2012, се отнася едновременно до мястото на настъпване на вредата и до мястото на настъпване на събитието, причинило тази вреда, поради което ищецът може по свой избор да предяви иск срещу ответника пред съда в едното или другото място (решение от 15 юли 2021 г., Volvo и др., C-30/20, EU:C:2021:604, т. 29 и цитираната съдебна практика).

27 В решение от 29 юли 2019 г., Tibor-Trans (C-451/18, EU:C:2019:635, т. 33), което се отнася до същото нарушение на правилата на конкуренцията като разглежданото в главното производство, Съдът вече е имал възможност да уточни, че когато засегнатият от антиконкурентното поведение пазар се намира в държавата членка, на чиято територия се претендира, че е настъпила твърдяната вреда, следва да се приеме, че за целите на прилагането на член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2012 мястото на настъпване на вредата се намира в тази държава членка (вж. също в този смисъл решение от 15 юли 2021 г., Volvo и др., C-30/20, EU:C:2021:604, т. 31).

28 От друга страна, Съдът е постановил, че понятието „мястото, където е настъпило […] вредоносното събитие“, не може да се тълкува разширително, така че да обхване всяко място, на което могат да бъдат усетени неблагоприятните последици от събитие, което вече е причинило вреда, действително настъпила на друго място. Следователно Съдът е уточнил, че това понятие не може да бъде тълкувано като включващо мястото, където пострадалото лице твърди, че е понесло имуществена вреда, до която е довела

първоначална вреда, настъпила и понесена от него в друга държава (решение от 29 юли 2019 г., Tibor-Trans, C-451/18, EU:C:2019:635, EU:C:2019:635, т. 28 и цитираната съдебна практика).

29 Съдът също така е приел, че вреда, която е само непряка последица от вредата, от която най-напред пряко са пострадали други лица и която е настъпила на място, различно от това, където непряко пострадалото лице е понесло впоследствие вреда, не би могла да обоснове съдебната компетентност съгласно член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2012 (вж. в този смисъл решение от 29 юли 2019 г., Tibor-Trans, C-451/18, EU:C:2019:635, т. 29 и цитираната съдебна практика).

30 От акта за преюдициално запитване става ясно, че в случая само дъщерните дружества, установени в различни държави членки, са претърпели пряко твърдените от MOL вреди, а именно надценката, платена поради изкуствено завишените цени, прилагани за покупката или вземането на финансов лизинг на тези 71 камиона, разглеждани в главното производство, вследствие на тайни споразумения, съставляващи едно-единствено и продължено нарушение на член 101 ДФЕС.

31 Ето защо следва да се констатира, че с оглед на мястото на настъпване на разглежданата в главното производство вреда международна и териториална компетентност има съдът, в чийто съдебен район дъщерното дружество, което смята, че е увредено, е закупило или взело на финансов лизинг стоките, засегнати от посочените споразумения, или — в случай на покупки или финансов лизинг, извършени от това дъщерно дружество на няколко места — съдът, в чийто съдебен район се намира седалището на последното.

32 Въпреки че самото MOL не е придобило такива камиони и следователно не е претърпяло преки вреди поради посоченото нарушение, то изтъква, че понятието „мястото, където е настъпило […] вредоносното събитие“, трябва да се тълкува в светлината на понятието „стопанска единица“, използвано в конкурентното право.

33 В това отношение следва да се отбележи, че по принцип се приема, че дружество майка и неговото дъщерно дружество образуват една стопанска единица, когато по същество последното подлежи на решаващо влияние от страна на първото и не действа самостоятелно (вж. в този смисъл решения от 27 април 2017 г., Akzo Nobel и др./Комисия, C-516/15 P, EU:C:2017:314, т. 52 и 53, и от 6 октомври 2021 г., Sumal, C-882/19, EU:C:2021:800, т. 43).

34 При това положение цялата група ще се разглежда като „предприятие“, адресат на правилата на конкурентното право, които трябва да бъдат спазвани от членовете на групата като едно цяло в рамките на солидарната отговорност (вж. в този смисъл решение от 6 октомври 2021 г., Sumal, C-882/19, EU:C:2021:800, т. 39—44 и цитираната съдебна практика).

35 В случая MOL поддържа, че доколкото нарушението на конкурентното право води до солидарна отговорност в рамките на цялата стопанска единица, обратно прилагане на същия принцип трябвало да се наложи при предявяване на иск за обезщетение за вреди, произтичащи от нарушение на конкурентното право, засягащо член на стопанската единица.

36 Според MOL понятието за стопанска единица не може да има различно значение в зависимост от това дали съответното предприятие има качеството на ищец или ответник. Следователно за целите на прилагането на член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2012 мястото, в което се намира седалището на дружеството майка, трябвало да се счита за „мястото на настъпване на вредата“, дори преките вреди да са претърпени изключително от неговите дъщерни дружества.

37 Както посочва генералният адвокат в точки 71—73 от заключението си, най-напред следва да се отбележи, че изтъкнатите от MOL доводи не се подкрепят от практиката на Съда. По-нататък, те противоречат на принципите, залегнали в основата на правилото за компетентност по член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2015, а именно на целите за близост и предвидимост на правилата за компетентност и за съответствие между компетентния съд и приложимото право. Накрая, възможността да се предяви иск за обезщетение за вреди, причинени от нарушение на конкурентното право, не е възпрепятствана от неприложимостта на теорията за стопанската единица при определянето на „мястото на настъпване на вредата“ за целите на прилагането на член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2012, при условия като разглежданите в главното производство.

38 По отношение на целите за близост и предвидимост на правилата за компетентност от практиката на Съда следва, от една страна, че съдилищата на държавата членка, в която е засегнатият пазар, се намират в най-добра позиция за разглеждането на такива искове за обезщетения, а от друга страна, че икономическият оператор, който има антиконкурентно поведение, основателно би могъл да очаква да бъде призован в съдилищата на мястото, където това поведение е нарушило правилата за здравословна конкуренция (решение от 29 юли 2019 г., Tibor-Trans, C-451/18, EU:C:2019:635, т. 34).

39 Освен това в съответствие със съображение 15 от Регламент № 1215/2012 правилата за компетентността следва да са основани на принципа, че компетентността по правило се основава на местоживеенето на ответника съгласно член 4 от този регламент.

40 Що се отнася до целта за съответствие между компетентния съд и приложимото право, Съдът е постановил, че определяне, според което мястото на настъпване на вредата се намира на засегнатия пазар, също отговаря на изискванията за съответствие, предвидени в съображение 7 от Регламент № 864/2007, доколкото в член 6, параграф 3, буква а) от този регламент в случай на искове за поправяне на вреди, произтичащи от ограничаване на конкуренцията, приложимото право е това на държавата, чийто пазар е или е вероятно да бъде увреден (решение от 15 юли 2021 г., Volvo и др., C-30/20, EU:C:2021:604, т. 31 и 32 и цитираната съдебна практика).

41 Освен това, що се отнася до довода относно възпрепятстването на възможността да се предяви иск за обезщетение за вреди, произтичащи от нарушение на конкурентното право, което било резултат от неприлагането на понятието за стопанска единица при определянето на „мястото на настъпване на вредата“ за целите на прилагането на член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2012, следва да се констатира, както това прави генералният адвокат в точка 97 от заключението си, че правилата за компетентност не са пречка лицата, които твърдят, че са пострадали от антиконкурентни действия, да предявят иск за обезщетение.

42 Според основното правило за подсъдност, което произтича от Регламент № 1215/2012, пострадалите от такова нарушение винаги могат да сезират съда по местоживеенето на извършителя на нарушението в съответствие с член 4, параграф 1 от този регламент.

43 Както обаче бе припомнено в точка 27 от настоящото решение, член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2012 позволява, в рамките на пазара, засегнат от тайни споразумения относно определянето и увеличаването на цените на стоките, да се сезира или съдът, в чийто съдебен район смятащото се за увредено предприятие е закупило стоките, засегнати от посочените споразумения, или в случай на покупки, извършени от това предприятие на няколко места — съдът, в чийто съдебен район се намира седалището му (вж. този смисъл решение от 15 юли 2021 г., Volvo и др., C-30/20, EU:C:2021:604, т. 43).

44 Следователно целите за близост и предвидимост на правилата за компетентност и за съвместимост между компетентния съд и приложимото право, както и липсата на пречка пред възможността да се предяви иск за обезщетение за вреди, произтичащи от нарушение на конкурентното право, засягащо член на стопанската единица, не допускат обратното прилагане на понятието за стопанска единица при определяне на мястото на настъпване на вредата за целите на прилагането на член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2012.

45 Освен това Съдът е постановил, че целта за правна сигурност изисква сезираният национален съд да може да се произнася по собствената си компетентност, без да се налага да разглежда делото по същество (решения от 28 януари 2015 г., Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, т. 61, и от 8 февруари 2024 г., Inkreal, C-566/22, EU:C:2024:123, т. 27).

46 С оглед на всички изложени по-горе съображения на първия въпрос следва да се отговори, че член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2012 трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „място, където е настъпило […] вредоносното събитие“, не включва седалището на дружеството майка, което предявява иск за обезщетение за вредите, претърпени изключително от неговите дъщерни дружества поради антиконкурентните действия на трето лице, представляващи нарушение на член 101 ДФЕС, дори да се твърди, че това дружество майка и въпросните дъщерни дружества са част от една и съща стопанска единица.

По втория въпрос

47 С втория си въпрос по същество запитващата юрисдикция иска да се установи дали за целите на прилагането на член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2012 е релевантно обстоятелството, че към момента на покупката на някои стоки, предмет на нарушение на член 101 ДФЕС, съответните дъщерни дружества все още не са били контролирани от дружеството майка.

48 Следва да се отбележи, че този въпрос изхожда от предпоставката, че член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2012 би могъл да се тълкува в смисъл, че понятието „място, където е настъпило […] вредоносното събитие“, може да се отнася до седалището на дружеството майка, което предявява иск за поправяне на преките вреди, претърпени от неговите дъщерни дружества поради антиконкурентните действия на трето лице.

49 Предвид отговора на първия въпрос не е необходимо да се отговаря на втория въпрос.

По съдебните разноски

50 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

Член 7, точка 2 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела

трябва да се тълкува в смисъл, че

понятието „място, където е настъпило [...] вредоносното събитие“, не включва седалището на дружеството майка, което предявява иск за обезщетение за вредите, претърпени изключително от неговите дъщерни дружества поради антиконкурентните действия на трето лице, представляващи нарушение на член 101 ДФЕС, дори да се твърди, че това дружество майка и въпросните дъщерни дружества са част от една и съща стопанска единица.

Подписи